

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.378/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos; felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 8.K.700.401/2022/17. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.000 (huszonkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a helységi Rendőrkapitányság állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, munkavégzésének helye település¹, majd 2021. január 21. napjától település² és település³ település működési körzete volt (ezen utóbbi körzeti megbízotti feladatok ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-nak megfelelő megbízási díjban részesült). A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a fenti körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (átkísérések, rendezvénybiztosítások, csapatszolgálati feladatok) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám¹. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes a leszállított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. december 1. napjától 2022. március 31-ig terjedő időszakra bruttó 869.645 Ft megbízási díj és annak 2020. augusztus 6. napjától, mint középátlagos időponttól számított késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b), és c) pontjait is megjelölte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 869.645 Ft megbízási díjat, és annak 2020. augusztus 21. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan - miután a késedelmi kamat kezdő időpontját a keresetben foglaltakhoz képest későbbi dátumban állapította meg - a keresetet elutasította. Ítéletének indoklásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás), valamint a járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) rendelkezéseiből egyértelműen levezethető, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik; a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magában a járőri beosztást. Az ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor. Nem fogadta el azon alperesi hivatkozást, miszerint a felperes működési körzete a KMB csoport működési körzetére bővült. Nem fogadta el azon alperesi érvelést sem, amely a Hszt. 60. §-a szerinti átrendelés, illetőleg a Hszt. 61. §-ban szabályozott ideiglenes átrendelés fennállására vonatkozott, miután kimutatásában az alperes maga is külön tüntette fel az átrendeléssel érintett szolgálati napokat, továbbá rámutatott, ezen foglalkoztatási formák tekintetében a Hszt. által megkövetelt írásbeli elrendelés feltétele nem teljesült, így a felsorolt intézkedések elrendeléséről nem lehetett szó. Megállapítása szerint a munkaidő túlnyomó részében ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó

többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy a perbeli időszakban a helységi Rendőrkapitányságon a keresettel érintett valamennyi, azaz negyven hónap kezdő napja különböző mértékű – a járőrök, a járőrparancsnokok, és a járőrvezetők együttes számát tekintve 1-6 főnyi – hiánnyal érintett volt, ezáltal ezen beosztásokkal érintett státuszok tényleges létszáma alacsonyabb volt a rendszeresítetténél, a szolgálati beosztások betöltetlenek voltak. Ebből kifolyólag a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak ítélte; a b) pont szerinti esetkör fennállását nem találta megállapíthatónak. A keresetben megjelölt megbízási díj mértékét alaposnak, a többletfeladatokkal arányban állónak értékelte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását; harmadlagosan az elsőfokú ítéletet részben történő megváltoztatását azzal, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által az illetményalap 75%-ban meghatározott megbízási díjat 50%-os mértékben állapítsa meg. Fellebbezésében az ítélet keresetet részben elutasító rendelkezését nem támadta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, az ORFK utasításban, különösen annak 37. pontjában írt rendelkezéseket, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BM rendelet) 35. § (6) bekezdését.

[5] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg és annak alapján téves jogértelmezésre jutott. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízotti és a járőr feladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; azonban továbbra is úgy vélte, hogy a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat. Az általa végzett járőri feladat (járőrszolgálat) a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi alaptevékenység - az ORFK utasítás 37. pontja értelmében a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenység ellátására köteles -, amely nem minősül a kinevezéstől eltérő olyan többletfeladatnak, ami a megbízási díj iránti igényt megalapozná. Ezzel egyező álláspontot foglalt el a KMB csoport működési területén, illetőleg azon kívül ellátott szolgálattal kapcsolatban is, vitatva a körzeti megbízotti működési körzetnek a bírói (kúriai) gyakorlat által kialakított „primátusát”. Ezen felül hangsúlyozta: az elsőfokú bíróság olyan feladatvégzés esetében is megalapozottnak találta a megbízási díj megállapítását, melyekre nincs beosztás rendszeresítve, miután sem a csapatszolgálati tevékenység ellátására, sem a veszélyhelyzetben történő feladat ellátásra nincsenek külön rendőri beosztások. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos fellebbezési érvelést nem adott elő; ezen felül nem támadta az elsőfokú bíróság átrendeléssel és ideiglenes átrendeléssel összefüggésben kialakított ítéleti álláspontját.

[6] Ezen felül hangsúlyozta: a megbízási díj mértékének megállapítása a munkáltató mérlegelési joga; amely munkáltatói jogot az ítéletben 75%-os mértékben megállapított díjazás elvonja. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, ezáltal magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő lehet a többletfeladatok kompenzálására.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 22.000 Ft-ban jelölte meg. Kiemelte: az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a felek között a jogvitát a megbízási, és nem az átrendelés szabályai szerint kell elbírálni. Hangsúlyozta, a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását. Mint kifejtette, a bírói gyakorlat a körzeti megbízotti csoport működési körzetére való hivatkozást is elbírált és állást foglalt arról, hogy a csoport létrehozása nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy annak tagja a csoport teljes területén megbízási díj nélkül köteles a rendőri feladatokat, a járőrszolgálatot ellátni. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem fogadta el, miután nem jelölte meg, hogy a felperes azzal összefüggésben milyen feladatokat látott el. Ezen felül kiemelte, maga sem állította, hogy a csapatszolgálati tevékenység önálló beosztást feltételez, ugyanakkor a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szempontjából nem kritérium, hogy a hivatásos állományú által a beosztásához nem tartozóan ellátott feladat egy másik önálló beosztás legyen. Mindezekon túlmenően kifejtette, hogy a marasztalás szerinti 75%-os megbízási díj a következetes bírói gyakorlatnak megfelel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az ítélet keresetet részben elutasító rendelkezését nem támadta, támadott részében állította ugyan az elsőfokú ítéletnek a tényállásra vonatkozó megállapításai, ezzel együtt a bizonyítékok értékelésének helytelenségét, ezek tekintetében ugyanakkor eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, csupán az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének

indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[10] Az elsőfokú bíróság a per adatai alapján helytállóan állapította meg, a felek között nem volt vitatott, hogy a felperes a keresettel érintett időszakban milyen feladatokat és mely területen látott el. Az alperes ténybelileg nem vitatta, hogy a peresített időszakban a felperest működési körzetéből határrendészeti megerősítésre csapatszolgálati tevékenységként, valamint mélységi migrációs feladatok ellátására szolgálati érdekből 19 esetben vonták el; kísérési feladatokat 3 alkalommal végzett; 51 esetben a saját körzeti megbízotti körzetén kívül, 383 alkalommal pedig a saját körzeti megbízotti körzetén kívül, de a körzeti megbízotti csoport körzetén belül teljesített szolgálatot; ezenfelül további 21 alkalommal a saját körzeti megbízotti körzetén kívül csapaterős tevékenységben vett részt. Ugyanígy azt sem vitatta, hogy a felperes rendszeresen végzett szolgálati feladatokat a körzeti megbízotti körzetén, azaz település1on, valamint a munkáltatói megbízással érintett településeken, település2on és település3en kívül is. Az alperes – fellebbezésben kifejtett – jogi érvelésének egyik lényegi eleme az volt, hogy az azonos körzeti megbízotti csoportkörzetben történő feladatellátás ugyanolyan megítélés alá esik, mintha a hivatásos állományú a saját településén (saját működési körzetén belül) látná el a szolgálatát, vagyis működési körzete, ezáltal ellátott feladatai ily módon tetszés szerint kibővíthetők. Másik lényegi elemként pedig azt jelenítette meg, hogy sem a csapaterős tevékenység (csapatszolgálat), sem a veszélyhelyzeti feladatok ellátása kapcsán e feladatokhoz illeszthető külön beosztások létrehozására nem került sor.

[11] A másodfokú bíróság előjáróban leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt. Így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgensek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően az ORFK szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[12] Az ORFK utasítás 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül az ORFK utasítás 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremti meg, hogy a

körzeti megbízott - alapvetően a működési körzetében - járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[13] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása az ORFK szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőr feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy az ORFK utasítás egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőr feladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult.

[14] A felperes megbízási díjra jogosultságát a csapatszolgálati és veszélyhelyzeti feladatok ellátása körében azon tény sem ronthatja le, hogy az alperes – nem vitásan – ezen feladatok ellátására külön beosztásokat nem rendszeresített. A Kúria ezzel összefüggésben több határozatában leszögezte, nincs jelentősége annak, hogy e feladatok ellátása önálló beosztásként létezik-e, csupán annak, hogy többlettevékenységet és többletfelelősséget jelent-e. A felperes maga sem állította, hogy a csapaterős és veszélyhelyzeti tevékenység ellátása önálló munkakörként szabályozott, hanem arra hivatkozott, hogy mindez olyan feladatot jelent, amely nem tartozik a körzeti megbízotti beosztásához. A következőes és töretlen bírói gyakorlat értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint nem feltétel, hogy a többletfeladat egy másik önálló beosztás legyen; a munkáltató szervezetalakítási jogkörébe tartozik ugyanis annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört, vagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el - akár eseti jelleggel – az ahhoz tartozó feladatok ellátását. Az érintett feladatellátások kapcsán önálló munkakör létrehozása nem történt meg, hanem a munkáltató a körzeti megbízott munkakörben dolgozó felperes feladatává tette ezen feladatok ellátását is. Az ilyen jellegű foglalkoztatás a felperes tekintetében fogalmilag a munkakörtől való eltérést jelentette (Kf.VII.39.707/2020/6.; Kf.VII.39.097/2021/8.). Lényeges azt is hangsúlyozni, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e a felperes pl. a csapatszolgálati feladatok (nagyobb rendezvények, sportesemények biztosítása, határszolgálat-teljesítés megerősítése) ellátására, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[15] Az elsőfokú bíróság annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el. E körben utalt a többletfeladatok számszerűséggel alátámasztott – alperes által sem vitatott – nagyságrendjére, amely adatokat megfelelően értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a

többletfeladat ellátás rendszeres volt. Mindezek okán helyesen rögzítette, hogy a felperes a járőr feladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot az ORFK utasítás 24. pontja, valamint 2. pont b-c) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[16] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla irányadónak tekintette. (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[17] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

[18] A fellebbezésben foglalt érveléssel szemben az elsőfokú bíróság nem vonta el a munkáltatónak a megbízási díj (mértékének) megállapítására vonatkozóan fennálló mérlegelési jogát. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata, az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat.

[19] Kétségek nélkül mérlegelési jogkörnek felel meg az a jogalkotói megoldás is, ha a jogszabály valamely jogkövetkezmény mértékét meghatározott tartományban („től-ig” keretben) fejezi ki konkrét mérlegelési szempontok nevesítése nélkül, amely jelen ügyre vonatkoztatva azt jelenti, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a BM rendelet 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok

mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[20] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [91] és [92] bekezdéseiben részletesen ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat; ugyanígy azt is, hogy több különböző típusú feladatot látott el, melyek együttesen jelentős mértékű többletterheként értékelendők. Ezen felül tényleges többletterh mutatkozott a tekintetben is, hogy a körzeti megbízotti feladatai a járőrszolgálatok ellátása miatt háttérbe szorultak, azonban tekintettel arra, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatai alól nem mentesítették, azoknak is eleget kell tennie. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését ebben a körben is osztotta.

[21] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 Ft/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[22] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, a fellebbezéssel érintett, a jogalapi kérdésre és az összecszerűségre vonatkozó rendelkezés tekintetében pedig a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[23] A pereszes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 6.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró